

Sygn. akt VI U 1591/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: E. Ś.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 19 września 2017 r., znak: (...)

w sprawie: E. Ś.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

**I** zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej E. Ś. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 27 sierpnia 2017 r. do 31 marca 2020 r.;

**II** stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1591/17

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku E. Ś. z dnia 19 lipca 2017 roku odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazując na artykuł 57-my w związku z artykułem 58-ym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dziennik Ustaw z 2017-go roku pozycja 1083 ze zmianami organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 11 września 2017 roku w którym komisja ustaliła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się zmiany decyzji i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazywała ona, że lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z 21 sierpnia 2017 roku ustalił, że jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2018 roku natomiast komisja lekarska ZUS ustaliła, że nie jest niezdolna do pracy. Czuje..., ubezpieczona podnosiła, że czuje się skrzywdzona tą ostatnią decyzją wyrażając wątpliwości, że jeden lekarz podważa orzeczenia drugiego lekarza. Ponadto wskazywała ona, że aktualnie jest zatrudniona w Zespole Szkół numer (...) (...) w B. przy ulicy (...) na stanowisku sprzątaczk. Aktualnie przebywa na zaległym urlopie wypoczynkowym, a wcześniej przebywała na zwolnieniu lekarskim pół roku i rocznym świadczeniu rehabilitacyjnym, gdyż stan jej zdrowia nie pozwalał na wykonywanie ciężkiej pracy fizycznej związanej z obowiązkami służbowymi. Dodatkowo ubezpieczona nadmieniała, że obowiązki sprzątaczk wiążą się zarówno z transportem ręcznym, dźwiganiem jak i wymuszoną pozycją podczas sprzątania i mycia powierzchni i twierdziła, że nie jest w stanie

na dzień dzisiejszy wykonywać takich zadań wobec czego pracodawca zakład pracy może rozwiązać z nią umowę o pracę co spowoduje, że znajdzie się ona w bardzo trudnej sytuacji materialnej bez środków do życia. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i zaznaczając, iż w okresie od 17 marca 2016 roku do 31 sierpnia 2017 roku ubezpieczona uprawniona była do zasiłku chorobowego, a w okresie od 1 września 2016 roku do 26 sierpnia 2017 roku uprawniona była do świadczenia rehabilitacyjnego. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona E. Ś. urodzona (...) w dniu 19 lipca 2017 roku złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona posiada kwalifikacje zawodowe sprzedawcy, a ostatnio wykonywała zatrudnienie zawód wyuczony, a ostatnio przez wiele lat od 3 grudnia 1998 roku wykonywała zawód sprzątaczką i pracownika obsługi. W wywiadzie zawodowym na karcie 11-tej akt rentowych wskazano, że wykonywana przez ubezpieczoną praca w zawodzie sprzątaczką wymaga wysiłku fizycznego i jest wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy średnio ciężka wymaga sprawności obu rąk, dłuższego stania..., dłuższego chodzenia, nie stania, dłuższego chodzenia, schylania się, podnoszenia i noszenia ciężarów, rytmu zmianowego i sprawności fizycznej. Orzeczeniem z dnia 21 lipca dwa tysiące siedemnas..., orzeczeniem z dnia 21 sierpnia z dnia 21 sierpnia 2017 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2018 roku, a częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. W wyniku zgłoszenia zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 11 li..., września 2017 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dowodów z dokumentów i podpisów zebranych w aktach organu rentowego, zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wywiadu zawodowego i orzeczeń lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS nie stwierdzającej niezdolności do pracy ubezpieczonej Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych w składzie specjalista neurolog, specjalista neurochirurg i specjalista kardiolog. Biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia: chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią szyjną C4, C5, C6, C7 i lędźwiową L2, L3, L4, L5, S1 z objawami stenozy kanału kręgowego oraz kręgozmykiem L5, S1, przewlekły zespół bólowy szyjno-barkowy i lędźwiowo-krzyżowy objawowy z częstymi zaostrzeniami i obecnymi objawami ubytkowymi, napadowy częstoskurcz nadkomorowy, nadciśnienie tętnicze ESC pierwszego na drugi stopień. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego oraz zebranego w sprawie materiału lekarskiego biegli sądowi ustalili, że stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją obecnie okresowo częściowo niezdolną do pracy. Przyczyną tej niezdolności jest, są choroby wskazane w rozpoznaniu. Schorzenia te skutkują u orzekanej ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w przewlekłym zespole bólowym szyjno-barkowym i lędźwiowo-krzyżowym, bólami klatki piersiowej, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego, zaburzeniami rytmu serca, bólami i zawrotami głowy, drętwieniem i mrowieniem kończyn. Praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca w złych warunkach atmosferycznych nasila dolegliwości i niekorzystny postęp schorzeń. Powyższe schorzenia powodują u ubezpieczonej istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i zdolności do zatrudnienia. Przeciwwskazane jest ciężka praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca na wysokości, praca w złych warunkach atmosferycznych i praca wymagająca pełnej sprawności psychofizycznej. Biegli sądowi ustalili, że badana jest we wnioskach końcowych opinii, że badana jest okresowo częściowo niezdolna do pracy do marca 2020-go roku, a częściowa niezdolność do pracy istnieje nadal od daty wyczerpania świadczenia rehabilitacyjnego to jest od 27 sierpnia 2017 roku i spowodowana jest przede wszystkim schorzeniem układu kostno-stawowego z objawami neurologicznymi oraz schorzeniami układu krążenia. Zdaniem biegłych sądowych stan zdrowia ubezpieczonej mimo stosowanego leczenia zachowawczego nie uległ istotnej poprawie, a częściowa niezdolność do pracy ma charakter okresowy z powodu możliwości poprawy stanu zdrowia po zastosowanym leczeniu specjalistycznym. Biegli do oceny stanu zdrowia mieli te s, i uznania częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej mieli za podstawę te same dowody którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym na co także wskazali uwag..., wskazali we wnioskach końcowych swojej opinii. Podzielili oni opinię lekarza orzecznika ZUS z 21 sierpnia 2017 roku co do orzeczonej częściowej niezdolności do pracy, ale uznali, iż niezdolność ta będzie trwała dłużej. Nie zgodzili się natomiast z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z 11 września 2017 roku z powodu większego nasilenia dolegliwości w przebiegu istniejących u orzekanej schorzeń które obecnie powodują istotne upośledzenie sprawności ustroju i zdolności do zatrudnienia. Zastrzeżenie do tej opinii zgłosił w piśmie procesowym z dnia 2 maja 2018 roku karta 26 akt sprawy organ rentowy. Pełnomocnik organu rentowego wskazywał, że nie..., powołując się na stanowisko

przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, że nie podziela opinii biegłych sądowych o częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu schorzenia układu kostno-stawowego z objawami neurologicznymi oraz schorzeń kardiologicznych. Pełnomocnik organu rentowego podnosił, że podczas badania przez komisję lekarską ZUS nie stwierdzono...

[ **koniec części** 00:11:01.247] IZY206367\_02

[ **Przewodniczący** 00:11:01.119] Zaburzeń funkcjonalnych ze strony kręgosłupa oraz układu krążenia w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy. W ocenie stanu neurologicznego dokonanego przez komisję lekarską ZUS stwierdzono: chód sprawny, ruchomość kręgosłupa prawidłowa, objawy rozciągowe nieobecne, odruchy skokowe i kolanowe symetryczne i prawidłowe, Objaw Blumberga ujemny, bez zaburzeń zwieraczy, objawy patologiczne ujemne, nadciśnienie tętnicze kontrolowane farmakologicznie, a częstoskurcze nadkomorowe w wywiadzie bez konieczności doraźnego leczenia w ramach na przykład SOR lub Oddziału Kardiologicznego. Zdaniem biegłych sądowych, długotrwałej niezdolności do pracy ubezpieczonej przeczy jej aktywność zawodowa oraz korzystanie z czasowej niezdolności do pracy w przypadku zaostrzenia dolegliwości ze strony kręgosłupa, zwolnienia lekarskie od 5 marca do 30 marca 2018 roku. Z opisu badania biegłego neurologa, jak wskazywał pełnomocnik ZUS w powołanym piśmie procesowym, nie wynika nasilenie objawów w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy, bez niedowładów, bez zaników mięśniowych, bez zaburzeń zwieraczy. W dniu badania przez biegłego badana w trakcie czasowej niezdolności do pracy z powodu zaostrzenia dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa. Z konsultacji biegłego kardiologa również nie wynika długotrwała niezdolność do pracy, brak obiektywizacji częstoskurczów nadkomorowych, poza stwierdzonym jednym częstoskurczem w badaniu Holtera w grudniu 2016 roku. Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia, pełnomocnik organu rentowego wnosił o przekazanie tych zastrzeżeń biegłym sądowym w celu ustosunkowania się, a w przypadku odmowy uwzględnienia tego wniosku organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w artykuale 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd Okręgowy uznał, iż materiał dowodowy posiada na tyle znaczną moc dowodową i wiarygodność, że pozwala na dokonanie istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń, bez potrzeby kontynuowania postępowania dowodowego. Biegli sądowi w sposób szczegółowy zanalizowali stan zdrowia ubezpieczonej w oparciu o posiadaną specjalistyczną wiedzę medyczną, opisali wpływ schorzeń, na które cierpi ubezpieczona na stan czynnościowy jej organizmu oraz wskazali w sposób logiczny, logicznie argumentując te rodzaje pracy, które są przeciwwskazane do wykonywania przez ubezpieczoną. Wbrew stanowisku organu rentowego, biegli sądowi wskazywali, że ubezpieczona oczekuje na leczenie operacyjne, że ruchomość jej kręgosłupa jest ograniczona, że występuje kolanowy odruch lewy kolanowy osłabiony, obustronna arefleksja paluchów z lewostronną tendencją do objawów patologicznych i że występują również objawy rozciągowe zaznaczone w zakresie lewej kończyny dolnej. Ponadto biegły kardiolog w swoim badaniu opisał, że ubezpieczona oczekuje na zabieg ablacji z powodu napadowego częstoskurczu nadkomorowego i incydenty częstoskurczu są kilka razy w miesiącu. W grudniu 2016 roku wykonane badanie Holter, stwierdzono jeden częstoskurcz z wąskimi zespołami QRS, z częstością do 210 na minutę, prawdopodobnie AVNRT. Dlatego Sąd Okręgowy nie widział potrzeby, wbrew stanowisku organu rentowego, do kontynuowania postępowania dowodowego, a zastrzeżenia organu rentowego uznał za jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami końcowymi biegłych sądowych, polemikę odwołującą się do odmiennej oceny stanu zdrowia dokonanej przez komisję lekarską ZUS w postępowaniu orzecznym. Dlatego twierdzenia organu rentowego o tym, że schorzenia ubezpieczonej nie czynią jej częściowo niezdolną do pracy i że przebywała ona w trakcie czasowej niezdolności do pracy, w czasie której może podlegać leczeniu, nie zasługiwały na uwzględnienie tym bardziej, że ubezpieczona w ciągłości najpierw korzystała przez bardzo długi okres ze zwolnienia lekarskiego, następnie bardzo długo korzystała ze świadczenia rehabilitacyjnego (od 1 września 2016 roku do 26 sierpnia 2017 roku), zatem trudno tutaj mówić o jakiejś aktywności zawodowej ubezpieczonej, skoro była ona niezdolna do pracy od 17 marca 2016 roku, czyli od pierwszego dnia korzystania ze zwolnienia lekarskiego. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego, pod właściwe przepisy prawa materialnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 57 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie warunki wskazane w ustępie 1, punktach od 1 do 3, przy czym jednym z takich warunków był warunek sporny między stronami, a zatem czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy. Pozostałe warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia nie były przez ubezpieczoną, nie były przez organ rentowy kwestionowane i sporne między

stronami. Wskazać także należy, że zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 i 3, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowej. Ubezpieczona utraciła zdolność do wykonywania, w znacznym stopniu zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, od 1998 roku wykonuje zawód sprzątaczkę, wymagający pozycji wymuszonej i dźwigania ciężarów, a wnioski te Sąd Okręgowy sformułował na podstawie dowodu z opinii biegłych sądowych oraz w oparciu o kryteria orzecznicze z artykułu 13 ustępu 1 Ustawy emerytalno - rentowej. W myśl tego przepisu przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze - stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po drugie - możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczkim 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego, orzekł, jak w punkcie 1 wyroku, przyznając ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od pierwszego dnia, w którym przestała ona pobierać świadczenie rehabilitacyjne, zgodnie z artykułem 100 ustępem 2 Ustawy emerytalno - rentowej. Jednocześnie w punkcie 2 wyroku, na podstawie artykułu 118 ustępu 1a powołanej Ustawy emerytalno - rentowej, Sąd Okręgowy stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organy orzecznicze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. w postępowaniu administracyjnym, dysponując tym samym materiałem dowodowym, w szczególności chodzi tutaj o komisję lekarską ZUS, która orzekła odmiennie niż lekarz orzecznik, stwierdziły wadliwie w sposób obiektywny, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, co w takiej sytuacji w sposób oczywisty kreuje powyższą odpowiedzialność. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.